

U knjizi se najprije u Uvodu obrazlaže potreba izdanja, obrada i transkripcija. Zatim su donesene kratice vlasnika spisa, kratice vrela i literature i ostale kratice. Dokumenti su raspoređeni kronološki po stoljećima, godinama, mjesecima i danima. Svaki od njih ima svoj redni broj, oznaku vremena i mjesta i siglu vlasnika. Na kraju je u dva dodatka doneseno još dvadesetak dokumenata koji su u dugom nizu od 1160 dokumenata glavnog dijela bili pri tipkanju slučajno preskočeni. U transkripciji i obradi Mišerda se s pravom odlučio na jednostavniji postupak i znanstveno-popularnu metodu. Tako je izdanje pristupačnije većem broju čitatelja, a ne gubi znanstvenu razinu, jer je postupak jasan, dosljedan i točan.

Bez obzira na skromnost opreme knjiga je *Spomenici Gornjih Poljica* i sama za sebe pravi spomenik koji će u mnogim obiteljima Dočana, kako popularno zovemo žitelje Gornjih Poljica, a zacijelo i u privatnim i javnim bibliotekama izvan Poljica čuvati uspomenu na tisuće unutra poimenice spomenutih naših marljivih težaka i njihovih poljičkih dužnosnika: velikih i malih knezova, vojvoda, prokuratora, kancelira, župnika i kapelana, gotovo sve od reda također žilavih i ponositih težaka, samo nešto istaknutijih, pismenijih i u javnim poslovima okretnijih. Čuvat će uspomenu na tolika imena, prezimena i »pridivke«, davno nestale i još postojeće, na njihove kuće, »gore i vode«, »podvornice i krajca«, »gajeve«, »pasike«, »oranice i vrtle«, »vlake«, »drvo i kamen«. Sve kad se i ne bi radilo o povijesnim izvorima, nego o samo unutra sadržanom jezičnom i onomastičkom blagu, ovo bi izdanje imalo svoje potpuno opravdanje.

DAVNO PRIJE NAS

Milan Špehar

I prije nas
su mrvili u rukama
tvrdu grud u zemlje.

Davno prije nas
znojem su zalijevali
sićušno zrno žita.

I prije nas
su strepili, kršili ruke
i sklapali ih na molitvu.

Davno prije nas
nadali su se plodovima,
a dlanovi su ostajali prazni.
Samo su duboke brazde izorali u njima.

I prije nas
su se lomili...
i pjevali pjesme.